

30 czerwca—za pierwsze półrocze i od 1 lipca do 31 grudnia—za drugie półrocze, wojskowi wymienieni w § 1 punkty a), b), c), g) niniejszego rozporządzenia, o ile w ubiegłym okresie 6-miesięcznym odbyli i wykonali przepisane ćwiczenia lotnicze z pomyślnym wynikiem oraz od pierwszego dnia następnego miesiąca po ukończeniu szkoły lub kursu balonowego lub lotniczego ci uczniowie szkół lotniczych i balonowych, którzy ukończyli szkołę względnie kurs z pomyślnym wynikiem i otrzymali przydział w jednostce lotniczej względnie balonowej;

- b) na przeciąg okresu wykonywania swych funkcji w charakterze kontrolerów wojskowi wymienieni w § 1 punkt e) niniejszego rozporządzenia, o ile kontrola ich polega na oblatywaniu;
- c) na przeciąg każdego miesiąca w którym odbyli loty z pomyślnym wynikiem wojskowi wymienieni w punktach d), h) oraz k) § 1 niniejszego rozporządzenia.

Uczniowie szkół i kursów lotniczych, względnie balonowych wymienieni w § 1 punkty f), i) niniejszego rozporządzenia uprawnieni są do pobrania dodatku kat. III, względnie V, o ile ukończą szkołę z pomyślnym wynikiem — to znaczy zdołu po ukończeniu szkoły, za cały okres bytności w szkole.

§ 3. Zakres oraz rodzaj ćwiczeń wymaganych od dyplomowanego personelu latającego celem uzyskania prawa do dodatku aeronautycznego na okres półroczny (§ 2 pkt. a) niniejszego rozporządzenia) w czasie szkolenia (w szkołach, na kursach) pilotów, obserwatorów lotniczych i balonowych, za który przysługuje uczniom w razie pomyślnego ukończenia dodatek lotniczy zdołu, reguluje instrukcja lotnicza. Piloci i obserwatorzy po otrzymaniu dyplomów i odznak w szkołach uzyskują automatycznie prawo do dodatku lotniczego właściwej kategorii po wypełnieniu warunków, wymaganych przez instrukcję lotniczą.

§ 4. W razie choroby, wywołanej służbą lotniczą lub wypadkiem lotniczym, przysługuje personelowi latającemu dodatek aeronautyczny przez cały czas choroby w przeciągu 6-ciu miesięcy. Wyjątkowo w ciężkich wypadkach czasokres pobierania dodatku aeronautycznego może być przedłużony do jednego roku.

§ 5. Dodatki aeronautyczne dla personelu uprawnionego do otrzymania dodatku w myśl § 1 punkty a), b), c), g) niniejszego rozporządzenia są płatne miesięcznie zgóry. Reszta personelu, uprawniona do otrzymania dodatku w myśl § 1 punkty d), e), f), h), i), k) niniejszego rozporządzenia, otrzymuje dodatki i premje miesięcznie zdołu.

Rozdział II.

Premje aeronautyczne.

§ 6 a) Personel latający otrzymuje premję w wysokości 25 mnożników za każdą godzinę nadprogramową za loty nocne. Ilość płatnych godzin nadprogramowych (za loty nocne) nie może przekroczyć 30 godzin na półrocze. Premje te są płatne zdołu po upływie półrocza.

Za lot nocny uważa się lot wykonany w godzinę po zachodzie słońca do godziny przed wschodem słońca.

b) Instruktorzy piloci szkół lotniczych, sterowcowych i eskadr treningowych za każdy lot z uczniem na płatowcu otrzymują niezależnie od dodatku aeronautycznego premję w wysokości:

oficerowie 0,4 mnożników
podoficerowie 0,3 „

c) Instruktorzy oficerowie szkół balonowych 0,3 mnożników za każde wzniesienie się na balonie z uczniem.

Premje przewidziane w punktach a), b) są płatne miesięcznie zdołu.

Loty z uczniem nie mogą w żadnym razie być traktowane jako loty nadprogramowe, uprawniające do pobierania premji aeronautycznej, przewidzianej w punkcie a) niniejszego paragrafu.

§ 7. Piloci warsztatowi oblatujący w fabrykach lub w warsztatach lotniczych nowe lub wychodzące z remontu płatowce otrzymują niezależnie od dodatku lotniczego premje odbiorcze:

a) za każdy płatowiec nowowynalezionego systemu oblatany po raz pierwszy — w wysokości 256 mnożników,

b) za każdy płatowiec nowego systemu już znanego oblatany po raz pierwszy — w wysokości 64 mnożników.

Pod oblataniem płatowców nowego systemu już znanego należy rozumieć ostateczne jego oblatanie i przyjęcie przez pilota kontrolującego, niezależnie od ilości wykonanych lotów w związku ze stopniową regulacją płatowca.

c) za każdy płatowiec oblatany po reperacji, lub po transporcie wymagającym zmontowania — w wysokości 39 mnożników.

Premje te są płatne miesięcznie zdołu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1927 r.

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

682.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 11 sierpnia 1927 r.

w sprawie obniżenia ceł wywozowych na niektóre artykuły gdańskiego przemysłu, gdańskich rękodzieł oraz gdańskiego rolnictwa.

Na podstawie art. 7 pkt. a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o uregulowaniu stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Na przeciąg czasu od dnia 1 kwietnia 1927 r. do 31 marca 1928 r. mogą być następujące wytwory gdańskiego przemysłu oraz gdańskich rękodzieł, względnie gdańskiego rolnictwa wywiezione zagranicę w ilościach niżej wymienionych według stawek ulgowych poniższej tabeli:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Kontyngent w tonnach na czas od I/IV 1927 r. do 31/III 1928 r.	Ulgowa stawka w złotych
226	Kości surowe, mielone i niemielone	600	2.—
227	Skóry surowe:		
	a) wołowe	200	12.—
	b) cielęce	200	30.—
	c) końskie	100	12,50
	d) baranie	100	10.—
	e) kozie	25	30.—
	f) skórki zajęcze i królicze niewyprawione	15	100.—
	g) mizdra oraz odpadki i skrawki skór surowych wszelkich	25	2.—
230	Smółka pogazowa surowa.	600	1.—
235	Zelaziwo i stal:		
	stara, lane i kute, fragment, łom, szmelc, wióry, również prasowane i proszek.	1000	2.—
236/b	Miedź w wiórkach, opilkach i złomkach	60	40.—
239/b	Spiż, bronz fosforowy, mosiądz, tombak, argentyń (nowe srebro), brytanja w wiórkach, opilkach i złomkach	60	30.—
242.	Szmaty, skrawki tkanin, stare: liny, powrozy i sznurki; skrawki papieru i makulatura	400	1,50
Uwaga	W ramach rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 9 lipca 1927 r. w sprawie ceł wywozowych (Dz. U. R. P. № 66, poz. 589) za pozwoleniem Min. Skarbu		bez cła
253	Glicerynowe ługi mydlane	200	bez cła

§ 2. O ile dla przywozu pod warunkiem powrotnego wywozu lub dla wywozu pod warunkiem powrotnego przywozu zawarte układy lub obowiązujące pozatem postanowienia zawierają przepisy, w szczególności co do zwolnienia od ceł przywozowych, to przepisy te mają analogiczne zastosowanie także co do ceł wywozowych. W tych wypadkach nie zalicza się wywiezionych ilości na poczet kontyngentów.

§ 3. Wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia ilości artykułów mogą być wywiezione zagranicę z zachowaniem powyższych warunków jedynie na podstawie należycie wystawionego świadectwa pochodzenia według wzoru zamieszczonego poniżej.

Świadectwa takie wystawione przez Izbę Handlową, względnie Izbę Rękodzielniczą Wolnego Miasta Gdańska, winny być uwzględniane przez wszystkie urzędy celne.

Rozdziału kontyngentów dokonywa gdański urząd handlu zagranicznego.

§ 4. Kontrolę wywozu uskutecznia urząd celny według zasad ogólnych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Wzór do § 3 rozp. Min. Skarbu, Przem. i Handlu oraz Rol. z dnia 11 sierpnia 1927 r. (poz. 682).

ŚWIADECTWO POCHODZENIA ważne dla zastosowania ulg celnych w dziedzinie ceł wywozowych.

Niniejszem zaświadcza się, że wymienione poniżej, przez _____ do wywozu zgłoszone towary _____

są wytworem gdańskiego przemysłu, gdańskich rękodzieł, względnie gdańskiego rolnictwa.

Zaświadczenie to jest ważne na przeciąg trzech miesięcy od daty wystawienia.

Gdańsk, dnia _____ 192____r.

(Oznaczenie wystawiającej instytucji)

L. S.

Podpis:

683.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 16 sierpnia 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Skarbu i Rolnictwa o przemiale żyta.

Na podstawie art. 1 punkt a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. № 91, poz. 527) zarządza się co następuje:

§ 1. Zakazuje się przemiału żyta na mąkę poniżej 65% wymiału.

§ 2. Zakazuje się używania w zakładach przemysłowych do przerobu na wszelkiego rodzaju pieczywo mąki żytniej, pochodzącej z przemiału poniżej normy, przewidzianej w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Dla umożliwienia kontroli nad przestrzeganiem postanowień niniejszego rozporządzenia powiatowe władze administracji ogólnej uprawnione są do:

a) żądania potrzebnych wyjaśnień ewentualnie na podstawie ksiąg i dokumentów handlowych od osób i zakładów, zajmujących się przemiałem w celach przemysłowych żyta, handlujących mąką żytnią, przetwarzających